

MANIFEST EN DEFENSA DE LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA

Catalunya viu uns moments de profund malestar a causa de la sempiterna dependència d'Espanya, cada cop més insuportable. Catalunya no és només una nació sense estat propi, sinó que, a més a més, pertany, pel dret de conquesta, a un estat que li és declaradament hostil i que es val de tots els ressorts del poder per convertir Espanya en una única nació, tal i com proclama la Constitució espanyola. Per això es neguen a Catalunya els drets de nació que li corresponen i es tracta de destruir aquest status mitjançant una política d'assimilació que sovint s'ha servit de la violència.

D'acord amb aquesta política, a l'hora de la transició, es va generalitzar el procés autonòmic i va sorgir l'estat de les autonomies per diluir les aspiracions nacionals que inevitablement havien d'atorgar-se a Catalunya i al País Basc. Han transcorregut trenta anys conflictius que no han resolt res i han fet evident que els irrenunciabls drets que tenim com a ciutadans de Catalunya ens han de conduir a un horitzó de plenes llibertats nacionals.

Ei que ha succeït, i succeeix, amb l'actual Estatut d'Autonomia de Catalunya és una clara demostració d'allò que venim afirmant: aprovat pel Parlament, va ser objecte d'una forta i mesquina retallada a les Corts espanyoles, malgrat les promeses en sentit contrari del president del govern espanyol. Ratificat definitivament pel poble de Catalunya des de fa més de dos anys, no s'ha avançat ni un sol pas en la seva aplicació en tot allò que requereix la intervenció de l'estat.

Avui, al marge dels qui es resignen a la indefinida prolongació d'aquesta situació, una part de la ciutadania defensa el federalisme o el confederalisme, i altres, entre ells els sotasignats, reclamen la independència no tan sols per raons d'història, llengua, cultura, dret propi i sentiment, sinó, també ara, per raons de supervivència nacional, econòmiques, de cohesió social i, en general, per poder garantir el futur i el progrés de Catalunya i de totes les persones que la formen. I mentre la solució federal o confederal exigeix un pacte entre Catalunya i Espanya que aquesta no ha acceptat i no acceptarà mai, la independència només depèn fonamentalment de la voluntat dels catalans.

Una voluntat que ha de ser pacífica i majoritària, com ho ha estat en tants i tants casos que hem vist recentment, quan, a l'empara del dret a l'autodeterminació i els corresponents principis del dret internacional públic, diversos pobles han esdevingut lliures i sobirans. Aquest camí només demana la unitat dels catalans, al marge de la pertinença a qualsevol partit, a opcions polítiques, als orígens o altres particularitats: si tots els catalans patim els efectes de la situació actual, correspon a tots els catalans posar-hi remei. La independència no és patrimoni de ningú, pertany únicament al poble de Catalunya.

La independència és necessària i possible. Malgrat les dificultats que comportarà assolir-la, és l'única solució que supera definitivament el problema entre Catalunya i Espanya, i permet posar els fonaments d'una convivència justa, digna i en peu d'igualtat. Amb aquest convenciment, ens adreçem a l'opinió pública en la confiança que els ciutadans que se sentin identificats amb aquesta voluntat de ser, sigui quin sigui el model de societat que defensin, i tot i que no vulguin renunciar als seus legítims drets, ens donin el seu suport i adhesió. Per a nosaltres només compta la voluntat de servei a Catalunya.

18 de desembre de 2008